

1.1.1. Az ösztöneinkről

Az evolúciós létfenntartó ösztönök vágyakat hoznak létre a fejlett élőlényekben, így az emberben is, avégett, hogy az élőlényeket, köztük az embert, rákényszerítsék, hogy az evolúció, az élet fennmaradása szempontjából fontos tennivalókat végrehajtsák. Ezek a vágyak átfogják az emberi élet egészét, tehát többet jelentenek a táplálkozási, a nemi, a lakhatási igényeknél, és kiterjednek az emberek egymás közti kapcsolataira, főként a falka-ösztön (a közösségképzési ösztön) és a rangsor-ösztön által támogatott igényekre és erényekre.

A rangsor-ösztön gyakorlati megvalósulása az én rendszeremben az "önbecsülési kényszer" nevet kapta, mert ez hűen leírja ennek az ösztönnek a működését; a falka-ösztön pedig a "közösségi ösztön" elnevezést.

Az evolúció már az állati típusú élőlények megjelenése óta átváltott arra a működésre, amelyet a vágyak hajtóereje biztosít.

A vágyak által keltett hajtóerő arra sarkallja az élőlényt, hogy minél jobb közérzetet teremtsen magának, tehát minél hamarabb kielégítse ezeket a vágyakat lelki síkon örömmel, boldogsággal, büszkeséggel, sikerélményekkel stb. illetve testi síkon élvezettel, testi elégedettséggel, kielégüléssel.

Az evolúció azonban az élvezetek, az örömök megszerzését természetesen feltételekkel kapcsolta össze. A vágyak kielégítésének, az evolúciós jutalom-érzések megszerzésének az az ára, hogy az ösztönök által meghatározott, az élet fenntartása számára legfontosabb tennivalókat elvégezzük. Ezután már megkapjuk az evolúciós jutalmazó érzéseket, az élvezeteket, az örömet, boldogságot, stb., a testi és a lelki örömeket.

Az emberi elme megjelenésével viszont lehetővé vált, hogy az evolúciós jutalmazó érzéseket, amelyek bennünk a legnagyobb testi-lelki örömet idézik elő, ne csak erkölcsös módon, a velük járó nehézségeket felvállalva, hanem erkölcstelenül, csaló módon, a könnyebb utat választva is megszerezhessük.

Az erkölcsös út (a helyes út) az életfenntartó ösztönök utasításai végrehajtását, az élet fennmaradása igényei által meghatározott tennivalók elvégzését, az ezekkel járó nehézségek felvállalását jelenti; míg az erkölcstelen, könnyebb út választása esetén, úgy akarjuk megszerezni a vágyott jutalmazó érzéseket, az emberi élet legvonzóbb érzéseit, a testi-lelki élvezeteket, örömeket, a boldogságot, a gyönyörkeltő érzések sokaságát, hogy csak színleljük a nehézségek felvállalását, az áldozatok meghozatalát, de valójában a feladatokat és nehézségeket nem vállaljuk fel.

Természetesen ezeket a hamis, csaló módon szerzett örömeket nem érdemeljük meg, hiszen ezekhez az örömhöz, ezekhez az annyira vágyott jutalmazó érzésekhez legtöbbször hamissággal, önmagunk becsapásával (önámítással, öncsalással), mások becsapásával (hazugsággal, képmutatással) jutunk hozzá. Szorosan idetartozik a testi örömök halmozása, az az eltúlzott mértékű öncélú testi jellegű örömszerzés is, amelyet szintén csak az élvezetek kedvéért végzünk, sőt, a bódítószerek használata, amikor vegyi anyagokkal és alkohollal közvetlenül az

agyunkban lévő jutalmazási központot ingereljük és így érjük el a legmagasabb fokú élvezet-érzést.

Sajnos, az önfényezésünk, önámításunk által okozott lelkiismeret-furdalást a hazugságaink, a képmutatásunk által megszerzett közösségi megbecsültség olyan mértékben képes ellensúlyozni, csökkenteni, hogy a lelki-furdalást alig érezzük és hosszú távon is elviseljük. Ez teszi érthetővé, hogyan maradhat lelkileg egészséges egy diktátor vagy az ellenséget halomra öldöső háborús hős, és ez jól szemlélteti a közösségi ösztön hatalmas erejét, és azt, hogy milyen vékony vonal választja el a jóra vivő késztetéseket a rosszra vivő késztetésektől.

A valóban értékes közszereplőnek kijáró rajongást szinte lehetetlen megkülönböztetni a megtévesztett, feluszított tömegtől kapott rajongástól, megbecsültségtől! Mindkettő nagyon jó lelki hangulatot biztosít a célszemély számára...

Az élvezethajszolás vágya, a könnyű út csábítása tehát az életfenntartó ösztönökhöz hasonló ösztönös, hedonista, élvhajász kényszer, míg az ellenállásunk ezekkel a rosszra vivő vágyakkal, csábításokkal szemben szerintem már főként a tudatos szférában zajlik.